

beqvemt at paalægge Kjøbenhavns Brandforsikring en stor Deel af Udgifterne til Brandvæsenets Ordning, erklæredes det i 1825, at den Lovbestemmelse, som var givet ved Anordningen af 17de Juli 1795, og som hjemlede Brandforsikringen fritagelse for at contribuere til Brandvæsenets Vedligeholdelse, var en Lovbestemmelse, som var givet for dengang at opretholde Compagniet, men ingenlunde Noget, som man maatte betragte som et Privilegium. Der maatte altsaa i denne Opfattelse fra Regjeringens Side ligge en Anerkjendelse af, at det Tidspunkt engang maatte komme, da man ikke længere vilde vedligeholde denne Tvang. Det kan være, som den høitærede Minister sagde, at Tvangen har gjort sin Rytte; men det er ligesaa vist, at der efter Regjeringens Opfattelse kunde komme et Tidspunkt, hvor denne Tvang ikke var nødvendig. — Jeg skal ikke dvæle ved andre Punkter — jeg har maaskee allerede for længe trøttet det ærede Thing med disse Ting — jeg skal blot endnu gjøre opmærksom paa, at det eneste Middel, hvorved Kjøbenhavns Brandforsikringsvæsen tør ventes at blive ordnet paa hensigtsmæssig Maade, er det, at der indføres Frihed. Dette dømmer jeg deraf, at den nuværende Direction i Aaret 1845 i Anledning af et Forslag om at fastsætte Afgiften for Forsikring af faste Gjenstande har udtalt sig om Forsikringsvæsenets Grundfætninger paa en Maade, som er i fuldstændig Strid med Alt, hvad der ellers anses for forstandigt. Det udtales af den med stor Styrke, at man ikke saaledes som de udenlandske Compagnier kan tage Hensyn til de mere eller mindre brandfarlige Næringsveie, som drives i Bygningerne, at en saadan Bestemmelse vilde medføre Hovedforandringer i det Hele, som Directionen af mange forskjellige Grunde maatte fraraade. Hvad mon det er for Hovedforandringer? Det er naturligviis den Forandring, hvorved Tvangen tages fra Grundeierne og Friheden indføres; thi med Friheden maae naturligviis alle de Stemmer komme til at gjøre sig gjældende, der sige: vi ere uretfærdigt beskattede overfor vore Medborgere, og vi ville have Forandringer, ellers gaar vi ud. Men nu er det dem umuligt at sige dette, nu maae de sørge for at blive repræsenterede, og

hvilken Vanstærelighed dette kan have, vil man ikke troe, men det vilde være meget let at oplyse det nærmere, dersom jeg fandt for godt at gaar ind i denne Detail. Den nuværende Direction har udtrykkelig erklæret, at den ikke kan frafalde dette aldeles forkeerte System. Nu er det i og for sig uheldigt nok, at saalænge Kjøbenhavns Brandforsikring skal vedblive at være en gjensidig Forsikring — og det bør den vel være —, kan der ikke skee en Forandring, der kunde medføre en Spredning af Risicoen, men ganske vist kan der skee Forandring i det Forhold, som vedkommer Præmiens Bestaaen. Det er af Betydning for ethvert Brandforsikringselskab, at man ikke viger tilbage for at gjøre de fornødne Skridt i denne Henseende, og navnlig bør man ikke vige tilbage af saadanne Beqvemmelighedshensyn ligeoverfor Panthavere og fremmede Institutioner, som man har gjort gjældende. Nu veed jeg meget vel, at der en Ting, som stædse fremføres med Hensyn til disse Forhold, og det er — som det hedder populært —, at der ingen Rimelighed er for, at der vil ramme Kjøbenhavn en Ulykke, hvorved der gaar flere Millioner tabt. Men denne „ingen Rimelighed“ maa rigtignok overfættes fra det populære Sprog til det, som er nøiagtigt, og det er, at der er en lille Rimelighed. Jeg vil tillade mig gjøre dette klart, saa godt jeg kan, i Tal. Man beraaber sig naturligviis som Forsvar for, at det skulde have saa liden eller ingen Rimelighed, paa det gode Brandvæsen, Politiets Tilsyn osv. Alt dette maa man fuldkomment anerkjende, men det hjælper ikke ligeoverfor de Love, som regjere Tilfældet i Verden; thi Tilfældet regjeres ligesaa vel efter sine Love, som alt Andet. Jeg siger altsaa, at der er en lille Rimelighed for en saadan Ulykke, men hvorledes er dette at forstaae? Lader os sige, at der er en Tusindebeel Rimelighed. Naar der altsaa f. Ex. er 10 Aarsager til Aldebrande i eet Aar, og vi saaledes i Løbet af næste Aarhundrede have 1000 begyndende Aldebrande, saa vil det, at der er en Rimelighed af en Tusindebeel, medføre, at der rimeligviis i Aarhundredet een Gang kommer en stor Aldebrand, som ødelægger for flere Millioner. Men hvorledes vil det saa gaar med Kjøbenhavns Brand-